

РЕШЕНИЕ

№ 7193

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **1099** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Л. И. М., управител и представляващ „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 1 срещу Ревизионен акт № Р-22221020003383-091-001 от 12.04.2021 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С. – Ф. Й. – орган, възложил ревизията и Т. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1196 от 09.08.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (Д“ОДОП“) – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).

С Ревизионния акт е извършена корекция на декларираните задължения за данък върху добавената стойност (ДДС) за всички 20 ревизирани данъчни периоди от м. април 2018 г. до м. ноември 2019 г. и са установени допълнителни задължения за ДДС с общ размер 194 467,82 лева и лихви в размер на 40 771,15 лева поради :

1. отказано право на приспадане на данъчен кредит с общ размер 163 977,01 лева, от които :

70 282,70 лева – по общо 48 фактури, издадени от доставчиците „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ОРВИЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], поради липса на доказателства за реалност на доставките,

93 694,31 лева, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, поради непредставяне на отразени в дневниците за покупки на "БРАДЛИ БГ" ЕООД за ревизираните периоди - общо 711 бр. фактури, издадени от останалите доставчици с изключение на „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОРВИЛ“ ЕООД, „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД и „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД,

2. начислен ДДС с общ размер от 30 490,81 лева

по недекларирани облагаеми доставки, установени след анализ на данните за оборотите, регистрирани с ЕКАФП и декларираните в дневниците за продажби и СД по ЗДДС

допълнително начислен данък по декларирани облагаеми доставки, обложени с по - малък размер от нормативно установената данъчна ставка.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспорения Ревизионен акт. Твърди се, че е издаден при съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материално правни разпоредби и с целта на закона. Акцент се поставя върху създадени обективни затруднения при комуникацията с ревизиращия екип по повод въведеното с решение на Народното събрание извънредно положение за преодоляване на последиците от пандемията „Ковид 19“ и последващата извънредна епидемична обстановка до 30.04.2021 г. Сочи се, че поради значителният обем на счетоводните документи дружеството ползва счетоводни услуги на специализирана фирма, която е поела задължение и да ги съхранява в офиса си. Твърди се, че органите по приходите са отказали да получат в офис на ТД на НАП изискваните документи за търговската дейност на дружеството, а използването на електронните услуги, предоставяни от Агенцията е било съпроводено със затруднения при получаване на изпратените документи. С тези аргументи е обосновано становище за наличие на обективни пречки предпоставили неизпълнението на задължението по чл. 37, ал. 2 от ДОПК, което според жалбоподателя не може да се ползва като основание за отказ да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит, както и за отказ да бъде признато реалното осъществяване на доставките на услуги, по които дружеството е било получател. Обоснована е теза за допуснато нарушение на основните принципи, регламентирани в чл. 3, чл. 5 и чл. 6 от ДОПК, при провеждане на ревизионното производство. Твърди се, че незаконосъобразно от ревизиращия екип е игнорирана представена от жалбоподателя информация и документи, установяващи релевантни факти от значение за определяне на данъчните задължения. В този аспект се сочи, че данните за „рисковия“ профил на доставчиците не са публично достъпни и дори да се приеме, че такива са налице, от съществено значение за осъществяване на търговската дейност и за задълженията на дружеството към фиска е реалното осъществяване на доставките и съответното заплащане на договорените цени и данъчни задължения. Позовавайки се на съдебна практика на Върховния административен съд (ВАС) и на Съда на Европейския съюз (СЕС), жалбоподателят сочи, че е недопустим отказ на данъчно предимство единствено въз основа на констатирани нередности при доставчика. Твърди, че фактическите обстоятелства, на които са се позовали органите по приходите в ревизионния доклад и в ревизионния акт не доказват неправомерни действия дори и при доставчиците на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, доколкото практиката на СЕС е последователна в становището, че „липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна

измама с участието и/или със знанието на получателя на доставките ...приходната администрация следва да ангажира доказателства в подкрепа на констатацията, че ревизираното дружество е упражнило правото на данъчен кредит по фактурите с цел получаване на данъчно предимство.“. Категорично е заявено, че жалбоподателят разполага с всички необходими фактури и документи, доказващи извършените доставки и разплащания по придобиване и последваща реализация на стоките, с които търгува, както и относно ползвания под наем персонал чрез дружества, предоставящи работна сила. Застъпена е тезата, че фактурата отъждествява реализирано изпълнение на конкретна доставка, доколкото за прехвърлянето на права върху вещь не се изисква издаване на други документи. Сочи се, че информацията в представените от жалбоподателя първични счетоводни документи е negliжирана в нарушение на принципа на съпоставимост между приходи и разходи. Поставен е акцент на добросъвестното изпълнение на задълженията на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД като данъчнозадължено лице, в обема на които се твърди, че не е включено проучване на всеки контрагент. С тезата, че изрядността на ревизираното дружество пред закона не може да е в корелативна връзка с изрядността на всички доставчици и контрагенти, е обосновано искане за отмяна на оспорения Ревизионен акт. Претендира се възстановяване на направените по делото разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК. Към жалбата са приложени заверени копия на всички фактури, по които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит с приложени касови бонове от ЕКАФП, обособени като приложения към делото - папки Приложения № 4 и № 5 (фактури от 2019 г.) и папки Приложения № 6 и № 7 (фактури от 2018 г.).

Процесуалният представител на жалбоподателя – адв. С. М. поддържа направените искания в жалбата. В представеното писмено становище доразвива аргументите, с които са обосновани, като подлага на анализ и събраните в съдебното производство доказателства – заключението на Съдебно счетоводната експертиза и показанията на свидетелката Д. Чокойска. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на ответника.

Процесуалният представител на ответника – главен юрисконсулт Б. е на становище, че жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение. Счита, че непредставянето на придружаващи документи към издадените фактури обосновано е прието от органите по приходите като основание за отказ да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 14 057 лева, изчислено по Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения. Застъпва становище, че по отношение на направените разноски следва да се приложи разпоредбата на чл. 161, ал. 3 от ДОПК.

Софийска градска прокуратура не взема становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна :

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221020003383-020-001 от 09.06.2020 г. (л. 158), връчена по електронен път на 04.07.2020 г. (л. 159 и л. 160).

Заповедта е издадена от Ф. С. Й. – началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощена да изпълнява функции на компетентен орган по чл.112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед на директора на ТД на НАП – С. № РД-01-128 от 18.02.2020 г. (л. 156 - л. 157).

Ревизията е възложена на органи по приходите от Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – [населено място] с ръководител главен инспектор по приходите Т. Н. В., с предмет - определяне на задълженията на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчни периоди 01.04.2018 г. - 30.11.2019 г.

Със Заповеди за изменение на заповедта за възлагане на ревизия (ЗИЗВР), издадени от органа, възложил ревизията

№ Р-22221020003383-020-002 от 28.09.2020 г. (л. 161), връчена електронно на 28.09.2020 г. (л. 162 и л. 163)

№ Р-22221020003383-020-003 от 01.12.2020 г. (л. 164), връчена електронно на 01.12.2020 г. (л. 165 и л. 166),

срокът на ревизията е удължен до 04.02.2021 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад (РД) № Р – 22221020003383-092-001 от 15.02.2021 г. (л. 108 – л. 147, л. 167 – л. 186 и л. 277 - л. 296), създаден като електронен документ с електронните подписи на членовете на ревизиращия екип (л. 147, л. 186 и л. 296), връчен електронно на 15.03.2021 г. заедно с доказателствата и приложенията към него (л. 187 – л. 189).

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, упълномощено от управителя на ревизираното дружество лице - Л. И. е депозирила Възражения против констатациите в РД, заведени с вх. № Р-22221020003383-В.-001-И от 26.03.2021 г. (л. 297 - л. 302 и л. 343 – л. 338, папка Приложение № 2). Към Възраженията не са представени доказателства.

В мотивите на РА (стр. 2, III-ти абзац - л. 49, л. 190-гръб и л. 247-гръб от делото) е констатирано, че упълномощеното лице от чието име са подадени възраженията не е представило доказателства за активната си процесуална легитимация. Въпреки това, възраженията са обсъдени подробно и са приети за неоснователни. Отчетено е, че „Ревизиращият екип не е уведомен за местонахождението на цялата търговска и счетоводна документация на ревизираното дружество, за да може да извърши преглед на същата.“. Поставен е акцент върху вида на документите, на които се позовава ревизираното лице във Възраженията „частни свидетелстващи документи, с които издателят им свидетелства за съществуването или не на определени факти“, като е посочено и че „Частният свидетелстващ документ се ползва с доказателствена сила само когато удостоверява неизгодни за страната, която го представя факти и не представлява самостоятелно доказателство за отразените в него обстоятелства, ако от тях, в полза на лицето възникват претендираните от него права.“. Подчертано е, че: „За да бъде правото на данъчен кредит валидно упражнено, в тежест на РЛ е да представи в хода на ревизионното производство оригинални първични счетоводни документи или заверени техни екземпляри от издателя им с подпис и печат, които съхранява в счетоводството си.“(стр. 8, последен абзац от РА – л. 55, л. 193-гръб и л. 250-гръб от делото).

С позоваване на изискванията на Закона за счетоводството – чл. 42, ал. 1, т. 3 и на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ЗДДС, според които документите за данъчен контрол се съхраняват в предприятието по реда, предвиден в Закона за Националния архивен фонд в срок до 5 години след изтичане на давностния срок за погасяване на

публичното задължение, което удостоверяват, въз основа на констатациите на ревизиращия екип, че „След като ... от ревизираното лице, което претендира право на приспадане на данъчен кредит не са представени нито оригинали, нито заверени копия на процесните фактури, ... не може да се приеме за установено, че същият притежава такива документи, поради което... не е възможно да се приеме, че в случая спорното право на данъчен кредит е надлежно упражнено“ (стр. 9, абзац II и IV от РА - л. 56, л. 194 и л. 251 от делото) в мотивите на Ревизионния акт е направен извод, че са налице основанията на чл. 37, ал. 3 и ал. 4 от ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт (РА) № Р-2221020003383-091-001 е създаден на 12.04.2021 г. като електронен документ с електронните подписи на органа, възложил ревизията – началник сектор „Ревизии“ Ф. Й. и на ръководителя на ревизията - главен инспектор по приходите Т. В. (л. 48 – л. 106, л. 190 – л. 220 и л. 247 – л. 277). Връчен е електронно на дружеството на 18.05.2021 г. заедно с приложенията към него (л. 220-гръб и л. 221).

С Решение № 1196 от 09.08.2021 г. (л. 37 – л. 46 и л. 149 – л. 154) директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. се е произнесъл по жалбата на представляващия „БРАДЛИ БГ“ ЕООД – управителя Л. М., заведена с вх. № 53-06-4286 от 01.06.2021 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и вх. № 23-22-945 от 07.06.2021 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ против издадения Ревизионен акт (л. 231 - л. 237 и л. 380 – л. 388, папка Приложение № 2). Констатациите и изводите в оспорения РА са възприети от горестоящия административен орган с аргумента, че жалбоподателят не е ангажирал доказателства, с които при пълно насрещно доказване да опровергае фактическите установявания. За законосъобразно е прието прилагането на особения ред, предвиден в чл. 122 от ДОПК, при формиране на данъчната основа за всички ревизирани периоди, с оглед установените данни за укрити приходи - отчетени неточно и непълно в дневниците за продажби и справките декларации (СД) по ЗДДС, но установени в данните от отчетите от ЕКАФП, включително и неправилно начислен размер на дължим ДДС, с по-ниска от нормативно установената ставка от 20%. Ревизионният акт е потвърден изцяло. Решението е връчено електронно на 02.11.2021 г. на електронен адрес [\[електронна поща\]](#) (л. 155).

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от процесуално легитимирано лице, представляващ ревизираното дружество – адресат на оспорения Ревизионен акт, с правен интерес от оспорването, при наличие на предвидената абсолютна процесуална предпоставка за допустимост – приключило административно производство пред по-горестоящия орган.

Съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на Ревизионния акт е лимитиран в хипотезата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК и включва преценка относно компетентността на органа, спазването на изискванията за форма и съдържание, както и на процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

Ревизията е възложена, в срока по чл. 109 от ДОПК, от компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК – началник на сектор в ТД на НАП – С. с делегирани правомощия от директора на ТД на НАП – С. със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. Извършена е от органи по приходите със съответната териториална компетентност, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК.

Оспореният РА е издаден в съответствие с изискванията на чл. 7, ал. 1 във вр. чл. 119, ал. 2 от ДОПК от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизиращия екип. Преобладаващата част от актовете в ревизионното производство (без протоколите за

посещение на адрес и част от приобщените от други производства документи) са създадени като електронни документи с положени квалифицирани електронни подписи (КЕП) на органите по приходите, които са ги създали. Електронният документ, съгласно чл. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) и чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, е приравнен на създаден в писмена форма документ, ако съдържа електронно изявление. Авторството на електронното изявление, съгласно чл. 13 от ЗЕДЕУУ, се установява от електронния подпис, който представлява информация в електронна форма, добавена или логически свързана с изявлението. Електронният подпис и КЕП, по смисъла на чл. 16 от ЗЕДЕУУ, са приравнени по значение на саморъчен подпис върху документ, създаден в писмена форма.

В този смисъл, създадените като електронни документи ЗВР, ЗИЗВР, РД, РА с положени КЕП на органите по приходите, които са ги издали, отговарят на изискванията за форма по чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, съгласно фикцията по чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ. Изпратени са като електронни съобщения и са връчени, по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК, на регистрирани електронни адреси от ревизираното дружество в НАП.

В съответствие с приложимата, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, разпоредба на чл. 184, ал. 1 от ГПК, електронните документи са възпроизведени като преписи на документ в писмена форма на хартиен носител, заверени са от служител на ТД на НАП – С. и са приложени към административната преписка, изпратена с жалбата. Валидността на квалифицираните електронни подписи на органите по приходите е удостоверена от представените към преписката удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителните услуги (л. 224 – л. 230). Същите не са оспорени от жалбоподателя, включително и по реда на чл. 184, ал. 2 от ГПК.

Съответно на изискванията на чл. 120, ал. 3 и ал. 1 от ДОПК е и съдържанието на Ревизионния акт. В него е прието, че ревизираното дружество „БРАДЛИ БГ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС, считано **от 19.02.2018 г.** (*задължителна регистрация – достигнат облагаем оборот*). Осъществява търговия с печатна литература и канцеларски стоки в 3 наети помещения - магазин в [населено място],[жк](*Договор от 15.04.2018 г. с Ф. А.*), търговски обект в [населено място], [улица] (*Договор за наем от 01.11.2017 г. с „Адонис Енд Фрог“ ЕООД*) и в магазин № 4 - [населено място], район „Л.“, ВЕЦ С. (*Договор за наем с Т. Р. Г.*).

Не са установени декларирани действащи трудови договори, включително и за ревизирания период. Само през 2018 г. са декларирани изплатени суми **за наем на 3 физически лица.**

Не са установени данни за декларирани недвижими имоти, собственост на дружеството. От КАТ е представена информация за регистрирани 2 товарни автомобили, собственост на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД – „О. Мовано“, рег. № 51 21 МХ и „Рено Трафик“, рег. [рег.номер на МПС] .

През ревизираните 20 данъчни периода дружеството е регистрирало и въвело в експлоатация общо 8 ЕКАФП (*стр. 2 – стр. 3 от РД – л. 109 – л. 110, л. 167- гръб- л. 168 и л. 277-гръб – л. 278 от делото*), 4 от които са дерегистрирани в края на м. март 2019 г.

В хода на ревизионното производство са установени свързани лица, по смисъла на § 1,

т. 3, б. „д“ от ДР на ДОПК (лица, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява друго лице) – 4 ЕООД, чийто управител и собственик на дружествените дялове е бил собственикът и управител на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД - Л. И. М., както и Едноличен търговец с фирма „Л. М. – Б.“ (стр. 1 от РД - л. 108, л. 167 и л. 277).

„БРАДЛИ БГ“ ЕООД е декларирал електронен адрес за кореспонденция с органите на НАП на 13.10.2017 г. – [\[електронна поща\]](#) (стр. 3 от РД - л. 110, л. 168 и л. 278), а на 02.04.2018 г., на 08.04.2020 г. и на 29.07.2020 г. са декларирани и други електронни адреси – [\[електронна поща\]](#), LAROCK@MAIL.BG и LAROCKBG @GMAIL.COM, **първият от които е ползван от органите по приходите за връчване на документи** в хода на ревизионното производство, след като не е била активирана изпратената ЗВР на декларирания електронен адрес за кореспонденция (връчена почти месец след изпращането - на 04.07.2020 г. чрез активиране на електронна препратка от имейл [\[електронна поща\]](#) - стр. 13 от РД - л. 120, л. 283).

На дружеството са връчени електронно **3 Искания** за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ - стр. 13 от РД - л. 120, л. 283)

№ Р-22221020003383-040-001 от **06.07.2020 г.** - връчено на **29.07.2020 г.** чрез активиране на електронна препратка от имейл [\[електронна поща\]](#) след публикувано, по реда на чл. 32, ал. 4 от ДОПК, на 29.07.2020 г. в Интернет съобщение № Р-22221020003383-С32-002, предшествано от 2 посещения на адреса за кореспонденция, документирани с Протоколи № АА 0858070 от 07.07.2020 г. и № АА 0858074 от 28.07.2020 г., при които не е открит управител и/или упълномощено лице, № Р-22221020003383-040-002 от **31.08.2020 г.**, връчено на **15.09.2020 г.**, отново чрез активиране на електронна препратка, след публикувано на 11.09.2020 г., по реда на чл. 32, ал. 4 от ДОПК, съобщение № Р-22221020003383-С32-003 и документирани две посещения на адрес с Протоколи № АА0858214 от 02.09.2020 г. и № АА0858219 от 10.09.2020 г.,

№ Р-22221020003383-040-003 от **25.09.2020 г.**, връчено на **13.10.2020 г.**, чрез активиране на електронна препратка, след документирани две посещения на адрес с Протоколи № АА0858223 от 29.09.2020 г. и № АА0858078 от 07.10.2020 г., при които не е открит управител и/или упълномощено лице, и публикувано на 08.10.2020 г. съобщение за връчване, по реда на чл. 32, ал. 4 от ДОПК № Р-22221020003383-С32-004.

На **13.10.2020 г.** заедно с третото връчено ИПДПОЗЛ са връчени и Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22221020003383-113-001 от 25.09.2020 г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК № Р-22221020003383-139-001 от 25.09.2020 г.

От дружеството жалбоподател в хода на ревизионното производство чрез електронните услуги на НАП са представени копия на първични счетоводни документи, както следва:

на 12.08.2020 г. с придружителни писма

№ Р-22221020003383-ПРД-001-И – **8 файла**, подписани с ел. подпис – **7 фактури**, издадени от „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД ведно с **фискални бонове** и **1 бр. фактура**, издадена от „ОРВИЛ“ ЕООД;

№ Р-22221020003383-ПРД-002-И – **12 файла**, подписани с ел. подпис – **12 фактури**, издадени от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД ведно с **фискални бонове**;

№ Р-22221020003383-ПРД-003-И – **10 файла**, подписани с ел. подпис – **10 фактури**,

издадени от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД ведно с **фискални бонове**;
№ Р-22221020003383-ПРД-004-И – **10 файла**, подписани с ел. подпис – **10 фактури**,
издадени от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД ведно с **фискални бонове**;
и на 15.10.2020 г. с придружително писмо № Р-22221020003383-ПРД-005-И – копия
на **8 бр. фактури**, издадени от „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД ведно с **фискални бонове**
към тях.

Други документи освен посочените копия от фактури и приложенияте към тях фискални бонове, издадени от доставчиците „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОРВИЛ“ ЕООД, „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД и „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД не са представени от ревизираното дружество, включително и в 14 дневния срок, посочен в двете уведомления – по чл. 124, ал. 1 от ДОПК и по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК, до издаване на РД – на 15.02.2021 г. (*стр. 14 от РД, л. 121, л. 173-гръб и л. 283-гръб*), а и при сезирането на горестоящия административен орган, по реда на чл. 152 от ДОПК.

Като констатация и в РА е възпроизведено отразеното от ревизиращия екип в РД - непредставяне на оригинални счетоводни, платежни и търговски документи, доказващи, че ревизираното лице води счетоводно отчитане на стопанските операции, съгласно изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти. Отчетено е и че не е било посочено мястото, на което се съхраняват счетоводните документи, както и че не е била предоставена възможност на ревизиращия екип да извърши проверка в счетоводен офис, ползван от дружеството. Отразен е отказ да бъде оказано съдействие на ревизиращия екип при осъществен контакт по телефон с управителя на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД. Според органите по приходите, ревизираното дружество не е представило документи, удостоверяващи източниците на средства за финансиране на извършваната търговска дейност. Подчертано е, че са изискани, но не са представени договори с клиенти и доставчици, въпреки, че *„С оглед търгуваната стока и нейната стойност, обичайната търговска практика изисква наличие на договорни отношения между клиент и доставчик, които да гарантират правата на контрагентите при изпълнение на доставките“*(*стр. 3 от РА, л. 50, л. 191 и л. 191-гръб и л. 248*).

В пункт III на Ревизионния доклад (*стр. 14, л. 121, л. 173-гръб и л. 283-гръб*) е отразено, че органите по приходите не са допуснати до счетоводството на дружеството, поради което *„...не може да се докаже, че има организация на счетоводното отчитане, която да е в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти. Не е установено, че е организирано и водено текущо счетоводно отчитане на стопанските операции.“*. Прието е, че в ревизионното производство не са установени обективни факти за реалното осъществяване на доставките и осчетоводяването им.

Непредставянето на изискана от ревизираното дружество информация за движенията по банковите сметки през ревизираните периоди и непредоставянето на достъп до търговската и счетоводна документация, са послужили като основание за отправяне на искане за разкриване на банкова тайна № 10-00-4336 от 05.11.2020 г., уважено от СРС с Решение № 2025 1666 от 12.11.2020 г.

Въз основа на тези констатации в РА, размерът на данъчните задължения по ЗДДС за съответните данъчни периоди е определен, на основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК, въз основа на събраните доказателства в ревизионното производство и резултатите от извършените проверки в информационните масиви на НАП. Анализирани са данните от :

- подадените от „БРАДЛИ БГ“ ЕООД справки декларации по ЗДДС за данъчните периоди, включени в обхвата на ревизията и представените копия на счетоводни регистри - дневници за покупки и дневници за продажби,

- информацията, съдържаща се в Протоколите от извършени насрещни проверки на 8 от доставчиците на дружеството и 1 от получателите на доставки - клиент на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД и представените при извършването им документи подробно описани на стр. 3 – стр. 10 от РД (л. 110 – л. 117, л. 168 – л. 171-гръб и л. 278 – л. 281-гръб) и на стр. 5 – стр. 7 от РА (л. 52 - л. 54, л.192 – л. 193, л. 249 – л. 250) приложени в папка Приложение № 2 (л. 235 – л. 249 – „Интеринтелект Джен“ ООД; л. 251 – л. 264 – „24 П“ ЕООД; л. 265 – л. 297 – „ЕМ ЕЙЧ ЕС 2015“ ЕООД; л. 298 – л. 310 – „СА-ДИАМАНТИ“ ЕООД) и папка Приложение № 1 (л. 170 – л. 207 - „КЪЛЧЪР БИЙТ“ ЕООД),

- информацията за движенията по декларирана от ревизираното дружество банкова сметка в Р. за периода 19.07.2018 г. (датата на откриване на сметката) до 30.11.2019 г., предоставена с писмо вх. № 24-00-102#10 от 11.12.2020 г. (вкл. и на оптичен носител на данни, л. 209 – л. 234, папка Приложение № 2 и л. 185 – л. 208, папка Приложение № 1), резюмираната на стр. 10 от РД (л. 117, л. 171-гръб и л. 281-гръб) и на стр. 12 от РА (л. 59, л. 195-гръб, л. 252-гръб)

- документи, представени при извършена в периода 14.06.2019 г. – 14.05.2020 г. предходна проверка на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД за установяване на факти и обстоятелства - УИН № П-22221019103419, присъединени с Протокол № Р-22221020003383-П.-001 от 31.08.2020 г.

1 бр. оборотна ведомост за 2018 г. - вх. № П-22221019103419-ПРД-003-И от 18.02.2020 г.

3 бр. Договори за наем - вх. № П-22221019103419-ПРД-002-И от 04.02.2020 г.

37 бр. фактури за покупки и писмени обяснения за извършени сторно операции от фискални устройства - вх. № П-22221019103419-ПРД-001-И от 13.08.2019 г.

Констатирано е, че за ревизираните периоди в подадените СД по ЗДДС и представените копия на отчетните регистри – дневниците за покупки и дневниците за продажби не са декларираните тристранни операции, износ на стоки, освободени доставки по Глава четвърта от ЗДДС и облагаеми доставки с по-ниска данъчна ставка (7% или 9%). Такива данни не са установени и при извършената от ревизиращия екип проверка в Информационната система VIES.

Въз основа на анализа на данните от дневниците за продажби за декларираните продажби за ревизираните данъчни периоди и отразените в Z отчетите на регистрираните и въведени в експлоатация ЕКАФП, са установени разлики, отразени в таблична форма на стр. 15 от РД (л. 122, л. 174 и л. 284) и стр. 16 от РА (л. 63, л. 197-гръб и л. 254-гръб), квалифицирани като данни за **укрити приходи и неотчетен ДДС**, както следва:

за данъчен период **м. 04.2018 г.** – 98,12 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 490,58 лв.)

за данъчен период **м. 09.2018 г.** – 3 524,03 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 17 620,17 лв.)

за данъчен период **м. 10.2018 г.** – 161,89 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 809,46 лв.)

за данъчен период **м. 12.2018 г.** – 293,81 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 1 469,07 лв.), в т. ч. и отчетени през м. 02.2019 г. – 289,31 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 1 446,57 лв.),

за данъчен период **м. 01.2019 г.** – 114,15 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 570,75

лв.) – отчетени през м. 02.2019 г. с код 81 население, за данъчен период м. **04.2019 г.** след извършени коригиращи записи – 150,21 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 751,03 лв.),

за данъчен период м. **07.2019 г.** след извършени коригиращи записи, които е прието, че не оказват влияние на резултата за периода – неотчетен ДДС 73,07 лв. (данъчна основа 365,03 лв.) – разлика в оборота по ЕКАФП – 438,17 лв.,

за данъчен период м. **08.2019 г.** след извършени коригиращи записи – 4 462,69 лв. неотчетен ДДС (данъчна основа 22 313,47 лв.), разлика в оборота по ЕКАФП – 26 776,16 лв.

за данъчен период м. **09.2019 г.** са отчетени продажби, отнасящи се за данъчен период м. 08.2019 г. (коригирани в посока намаление) както и извършени коригиращи записи, които не са се отразили на резултата за периода

за данъчен период м. **10.2019 г.** е установен документ от продажба на клиент „24П“ ЕООД и веднага след това сторниране, въпреки, че при насрещната проверка е установено, че е ползван данъчен кредит, без да е отразено кредитно известие/анулиране на документа – неотчетеният размер на ДДС по тази фактура е в размер на 7 508,88 лева при данъчна основа 37 519,69 лева,

за данъчен период м. **11.2019 г.** – неотчетен ДДС в размер на 1 264,18 лв. (данъчна основа 6 320,92 лв.), разлика в оборота по ЕКАФП - 7 585,10 лв. – отчетени са и продажби и сторна, отнасящи се за предходни данъчни периоди – м. 04.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 09.2019 г. и м. 10.2019 г.

Установени са и **неправилно декларираните данни** при определяне на размера на начисления ДДС по отчетени в дневниците за продажби облагаеми доставки с 20 % ДДС (*стр. 18 от РА - л. 65 и стр. 17 от РД – л. 124*) - за данъчни периоди м. май 2019 г., м. юни 2019 г., м. юли 2019 г. и м. септември 2019 г., при които не е начислен съответният размер на данъка върху добавената стойност спрямо декларираните данъчни основи от продажби, а именно:

м. 05.2019 г. – при декларирана данъчна основа 50 045,56 лева е деклариран ДДС в размер 4 009,11 лева, при следващ се 10 009,11 лева, т.е. с 6 000 лева по-малко;

м. 06.2019 г. – при декларирана данъчна основа 44 978,19 лева е деклариран ДДС в размер на 4 195,66 лева, при следващ се 8 995,64 лева, т. е. 4 799,98 лева по-малко;

м. 07.2019 г. – при декларирана данъчна основа 41 430,62 лева е деклариран ДДС в размер на 3 486,11 лева, при следващ се 8 286,12 лева, т. е. 4 800 лева по-малко;

м. 09.2019 г. – при декларирана данъчна основа 89 682,54 лева е деклариран ДДС в размер на 16 376,50 лева, при следващ се 17 936,51 лева, т. е. 1 560,01 лева по-малко.

Позовавайки се на основанията, визирани в т. 2 и т. 4 на чл. 122, ал. 1 от ДОПК - „данни за укрити приходи или доходи и не е представено воденото счетоводство“ (*стр. 8 от РА, л. 55*), органите по приходите са приложили особения ред, предвиден в чл. 122 от ДОПК, и са определили данъчната основа за облагане на декларираните през ревизираните периоди облагаеми продажби като са анализирали всички относими обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1 – т. 16 от ДОПК (*стр. 10 – стр. 12 от РД, л. 171-гръб – л. 172*).

В табличен вид са съпоставени данните за декларирания за съответните периоди в СД по ЗДДС и в дневниците за продажби размер на данъчните задължения за данък

добавена стойност и определеният спрямо данъчната основа по чл. 122 от ДОПК (*стр. 18 – стр. 19 от РА, л. 65 – л. 66*).

Направен е извод, че ревизираното дружество не е разполагало с необходимата кадрова обезпеченост за осъществяване на търговска дейност, доколкото през ревизираните периоди не е регистрирало действателни трудови договори.

От извършените проверки в Информационните масиви на НАП при насрещните проверки на доставчиците „ОРВИЛ“ ЕООД, „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД и „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД и въз основа на резултатите от проведеното предходно контролно производство на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, е прието, че

нико едно от тези 4 дружества – доставчици не е подавало декларации образец 1 и 6 през периодите, за които са издадени фактури за доставки на услуги на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД с предмет „мениджмънт и управление на обекти“, а именно :

„ОРВИЛ“ ЕООД - за данъчен период м. април 2018 г. - фактура № [ЕГН] от 12.04.2018 г.,

„ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД - за данъчни периоди м. март 2019 г. и м. април 2019 г. – издадени фактури № [ЕГН] от 09.03.2019 г., № [ЕГН] от 14.03.2019 г., № [ЕГН] от 27.03.2019 г., № [ЕГН] от 15.04.2019 г., № [ЕГН] от 15.04.2019 г., № [ЕГН] от 30.04.2019 г. и № [ЕГН] от 30.04.2019 г.

„ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД - за данъчни периоди м. октомври 2019 г. и м. ноември 2019 г. – издадени фактури № [ЕГН] от 30.10.2019 г., № [ЕГН] от 31.10.2019 г., № [ЕГН] от 15.10.2019 г., № [ЕГН] от 16.10.2019 г., № [ЕГН] от 29.11.2019 г., № [ЕГН] от 18.11.2019 г., № [ЕГН] от 15.11.2019 г. и № [ЕГН] от 28.11.2019 г.

Декларации за наети 11 – 12 лица по трудов договор, на длъжност „продавач консултант“ е установено, че са подавани от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, но само за периодите м. май 2018 г. – м. октомври 2018 г. За тези 6 данъчни периода през 2018 г. в хода на ревизионното производство са установени данни, съответстващи на декларираните от ревизираното дружество за наети служители за осъществяване на търговската дейност (*стр. 14 - стр. 15 от РА*).

Органите по приходите са направили извод, че представените от ревизираното дружество копия на фактури и приложенията към тях фискални бонове, издадени от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОРВИЛ“ ЕООД, „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД и „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД, при липса на други доказателства за реално осъществяване на услугите, посочени като предмет на доставките, са създадени с цел генериране на данъчен кредит и отклонение от данъчното облагане, доколкото само формално отговарят на изискванията за писмено документиране на доставки. В подкрепа на този извод е отчетено, че нико един от посочените доставчици не е представил изискваните документи и обяснения в периода на извършваната насрещна проверка в хода на ревизионното производство на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД. Посочено е, че „...притежаването на фактура по чл. 113 от ЗДДС за документиране на съответните доставки и осчетоводяването им в счетоводната отчетност на задълженото лице не е достатъчно доказателство за реалността на доставката.“.

С аргумент, че липсват доказателства за възникване на данъчно събитие, по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, поради което не може да възникне задължение за начисляване на данък, нико право на приспадане на данъчен кредит, е отказано правото на приспадане по представените от ревизираното лице заверени копия на фактури, издадени от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОРВИЛ“ ЕООД, „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД и „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД, поради липса на

предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 9, ал. 1 от ЗДДС (стр. 6 – стр. 7 от РА, л. 53 – л. 54).

За всички останали фактури, намерили отражение в СД по ЗДДС и дневниците за покупки на ревизираното лице „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, които не са били представени на органите по приходите, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, е прието, че липсата на фактура е пречка за упражняване правото на данъчен кредит, поради което също е отказано право на приспадане (стр. 9 – стр. 12 от РА, л. 56 – л. 59).

Резултатите в подадените СД по ЗДДС за ревизираните периоди относно декларираните данъчни основи на облагаемите доставки с право на пълен данъчен кредит, отчетени в дневниците за покупки на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД за всички 20 данъчни периода, са коригирани с определена, по реда на чл. 122 от ДОПК, данъчна основа, в размер на 0 лева и същият размер на данъчния кредит (таблица 4.2. - стр. 53 от РА - л. 100, л. 286 и л. 273).

В съдебното производство от процесуалния представител на ревизираното дружество бяха ангажирани и други доказателства наред с приложените към жалбата заверени копия на фактури и фискални бонове, издадени през ревизираните периоди от всички доставчици на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД. Като свидетел беше разпитана служителка на счетоводната кантора „Л.“ – Д. Чокойска (л. 349 – л. 350), която заяви, че при постъпването ѝ на работа през м. април 2019 г. ѝ е възложено осчетоводяване на представяни от „БРАДЛИ БГ“ ЕООД документи. В показанията си свидетелката Чокойска посочи, че тя е комуникирала с ревизиращия екип по повод на изисканите документи в ревизионното производство и именно тя е изпратила по електронен път копията на представените фактури и фискални бонове. Уточни механизмът, по който е извършено изпращането – *„Когато постъпи искането от НАП, аз показвам на управителя какво е поискано, след това му казвам и показвам и документите, които ще изпращам, а след това ги качвам в системата на НАП, като ползвам електронен подпис на счетоводната къща“*. Не отрече, че органите по приходите са настоявали *„...да дойдат на място в счетоводната къща, за да проверяват документите.“*, както и че няма писмено отправено предложение от ревизираното лице - да предостави в офис на НАП изисканите счетоводни документи, поради значителният им обем и затрудненията при електронното изпращане. В показанията си свид. Чокойска заяви, че проверка на документи на фирми – клиенти на счетоводната къща са извършвани от органи по приходите на НАП на място в офиса на счетоводната кантора, но не и по време на ограниченията, въведени по време на извънредното положение и извънредната епидемична обстановка заради пандемията Ковид 19.

По искане на пълномощника на жалбоподателя е допусната и изготвена Съдебно счетоводна експертиза, която е изследвала приложените към делото документи и е проверила, представени от счетоводна къща „Л.“ хронологични и аналитични регистри на счетоводни сметки, оборотни ведомости и годишни отчети.

В заключението (л. 367 – л. 379) са описани подробно данните от издадените първични счетоводни документи от доставчиците на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД – „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОРВИЛ“ ЕООД, „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД и „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит. И за четирите доставчика вещото лице е констатирало, че процесните фактури са налични в счетоводството и са осчетоводени като текущ разход за основна дейност на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, както и като приходи от продажба на услуги - в хронологичните регистри на доставчиците, а начисленият ДДС е отчетен като задължение към бюджета.

По отношение на представените към жалбата, с която е сезиран съдът, общо 711 броя копия на фактури с приложени фискални бонове за извършени доставки през ревизираните периоди, в експертното заключение е отразено, че с тях са документирани разходи, свързани с основната дейност на ревизираното дружество – покупка на стоки и текущи разходи, които са осчетоводени по съответните на икономическото им съдържание сметки в счетоводството на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД и са включени в Отчета за приходи и разходи за периодите, за които се отнасят. Направен е извод, че счетоводството на дружеството е водено при документална обоснованост на стопанските операции и спазване на счетоводните принципи, регламентирани в Закона за счетоводството, в съответствие с Националните счетоводни стандарти, а съставените първични счетоводни документи отговарят на изискването на чл. 7 от Закона за счетоводството и съдържат реквизитите по чл. 114 от ЗДДС (л. 378).

Експертът е констатирал неотчетени приходи от продажби за част от ревизираните периоди – м. декември 2018 г., м. юли 2019 г., м. август 2019 г., м. септември 2019 г. и м. ноември 2019 г., както и неправилно изчислен размер на дължимия ДДС, по иначе правилно посочени в СД по ЗДДС, съответни на оборотите от ЕКАФП, стойности на данъчните основи за данъчни периоди м. май 2019 г., м. юни 2019 г. м. юли 2019 г. и м. септември 2019 г. В заключението е направен извод, че за останалите периоди месечните обороти от всички касови апарати отговарят на декларираните обороти в справките декларации по ЗДДС и издадените фактури за продажби, платени в брой.

При изслушване на заключението в съдебното заседание експертът уточни, че *„Не са ми представяни и не са съставяни придружаващи документи към фактурите, които съм изследвала в заключението.“* (л. 385).

Съдът кредитира при постановяване на съдебния акт всички ангажирани от страните доказателства в съдебното производство – представените към жалбата заверени копия на фактури за доставки, за които е отказано правото на данъчен кредит и приложените към тях фискални бонове, показанията на свид. Чокойска, заключението на назначената Съдебно счетоводна експертиза, както и приложените заверени копия на документи от административната преписка и представените от процесуалния представител на ответника извлечения от електронната информационна система „Контрол“ на НАП – електронни съобщения с приложени удостоверения за връчване на ревизираното лице по повод изискваната информация в хода на ревизионното производство (л. 339 – л. 342). Показанията на свидетелката Чокойска възпроизвеждат в хронологична последователност, обективно и добросъвестно фактите от значение за спорните обстоятелства относно причините, препятствали представянето на изисквани документи и неосигуряване на достъп до счетоводната и търговска документация на ревизираното дружество. Експертното заключение е изготвено от вещо лице, разполагащо с необходимата компетентност и професионални знания и опит, което е дало отговор на поставените въпроси.

Така установените релевантни за правния спор факти, според настоящия съдебен състав дават основание за следните правни изводи :

Ревизионното производство е проведено по предвидения процесуален ред в разпоредбите на чл. 122 от ДОПК, при спазване на особените изисквания, визирани в чл. 124, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК. Като основание за извършване на ревизията по този ред са посочени обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК - *„данни за укрити приходи и не е представено воденото счетоводство“* (стр. 8 от РА, л. 55).

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, при обжалване на ревизионния акт фактическите констатации от извършена ревизия, по реда на чл. 122 от ДОПК, се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията е подкрепено от събраните доказателства. Презумпцията за вярност на фактическите установявания е оборима и доказателствената тежест за това се носи от жалбоподателя, който при условията на пълно и насрещно доказване следва да установи твърдените от него факти и обстоятелства, които опровергават фактическите констатации в Ревизионния акт. В тежест на органите по приходите, от друга страна, е да докажат основанията за извършване на ревизията при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред.

Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК предоставя правна възможност на ревизиращите органи да приложат установения в съответния закон (в конкретния казус ЗДДС) размер на данъка към определена от тях, по реда на ал. 2 данъчна основа, когато е налице поне едно от осемте лимитативно посочени основания в ал. 1 на чл. 122 от ДОПК. Касае се до възможност за облагане, приложима в хипотези, при които необходимите за установяване на данъчните задължения документи и данни не са представени на ревизиращите органи. Процесуална гаранция за законосъобразно провеждане на ревизионното производство в тези случаи е спазването на принципите на обективност, добросъвестност, а и на служебното начало - при установяване на основанията за наличие на особен случай, по смисъла на чл. 122, ал. 1 от ДОПК, както и на обективното и пълно изследване на всички относими факти, визирани в т. 1 – т. 16 на ал. 2 на чл. 122 от ДОПК, при определяне на облагаемата данъчна основа.

Според настоящия съдебен състав, процесното ревизионно производство е проведено законосъобразно, при съблюдаване на изискванията на чл. 122, ал. 1 – ал. 4 от ДОПК и точно изпълнение на особените правила, визирани в чл. 124, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК. Обективен източник на информация за наличие на основанията, на които са се позовали органите по приходите - по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК са и събраните в хода на съдебното производство доказателства – показанията на свид. Чокойска, заключението на Съдебно счетоводната експертиза и представените писмени документи за водена електронна кореспонденция с ревизираното дружество по повод изисканите от ревизиращия екип документи и информация.

Както органите по приходите, така и експертът, изготвил заключението на Съдебно счетоводната експертиза (ССЧЕ), са установили несъответствия между данните в декларирания в дневниците за продажби и в СД по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди, и данните в Z отчетите от регистрираните и въведени в експлоатация ЕКАФП. Констатираните разлики са квалифицирани и от ревизиращия екип, и от експерта, изготвил ССЧЕ, като неотчетени приходи на ревизираното дружество „БРАДЛИ БГ“ ЕООД (*стр. 10 ССЧЕ, л. 376*). В този аспект, изводът в оспорения РА за установени недеklarирани облагаеми доставки в отчетните регистри – дневниците за продажби и в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди – което е и основанието за прилагане на особения ред по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК е обоснован с обективни данни, отразени в счетоводни документи на ревизираното дружество, представени пред НАП, макар и не по повод на конкретното ревизионно производство (*Z отчети от регистрирани от „БРАДЛИ БГ“ ЕООД – ЕКАФП, дневници за продажби и СД по 3.*).

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са твърденията в жалбата за необективност при провеждане на ревизионното производство. Макар към жалбата, с която е сезиран съдът да са приложени заверени копия на изискани, но непредставени

на органите по приходите първични счетоводни документи, за които в оспорения РА, на основание чл. 71, т. 1 от ДОПК, е отказано право на приспадане на данъчен кредит, не се сочат обективни причини, които да са пречили тази възможност при административното обжалване на констатациите от РД, по реда на ч. 117, ал. 5 от ДОПК, а и при обжалването на установените задължения по ЗДДС с оспорения РА, по реда на чл. 152 от ДОПК.

Разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ДОПК регламентира задължения за ревизираното лице - да осигури подходящо място и условия за провеждане на ревизията, да определи лицата за контакт с ревизиращия екип, както и да окаже съдействие при извършване на процесуални действия. В корелативна връзка с тези задължения е задължението на органите по приходите по чл. 115, ал. 2 от ДОПК - да се запознаят на място с намиращи се при ревизираното лице документи и други доказателства, за да установят фактите и обстоятелствата от значение за определяне на резултатите от ревизията.

Категорично от показанията на свид. Чокойска се установява, че органите по приходите са изпълнили задължението си по чл. 115, ал. 2 от ДОПК - да предприемат необходимите действия, за да им бъде осигурен достъп до мястото, на което се сочи в жалбата, че е била съхранявана счетоводната документация – офисът на счетоводна къща „Л.“. В показанията на свид. Чокойска се съдържа информация, че осигуряването на достъп на органи по приходите до счетоводни документи на клиенти на счетоводната къща, на място в офиса на счетоводната кантора, не е непозната практика. Твърди се, че в конкретния казус такъв е бил отказан поради въведените противоепидемични мерки.

Използването на специализирани счетоводни услуги, включващи и задължението за съхраняване на счетоводната документация, не ограничава възможностите на ревизираното лице да осигури друго подходящо място, различно от офиса на счетоводната кантора, на което да се извърши проверка на изисканата документация от ревизиращите органи, с оглед обективните затруднения, създадени по повод въвежданите периодично ограничителни мерки за преодоляване на последиците от пандемията „Ковид 19“. В този аспект, твърденията в жалбата за добросъвестно изпълнение на задълженията по повод на проведеното ревизионно производство не намират подкрепа в събраните по делото доказателства, включително и при проведеното съдебно следствие, с оглед и на липсата на установяващи твърдените затруднения при използване на електронните услуги на НАП.

Съответстващи на информацията от приложените документи за предприетите процесуални действия от органите по приходите, по реда на чл. 32 от ДОПК, по повод на неуспешните връчвания на електронно създадени документи в хода на ревизионното производство, са и констатациите, залягнали в РД и РА - за отказано съдействие от представляващия ревизираното дружество, въпреки проведения телефонен разговор с ревизиращия екип.

В този аспект, при категорично установеният факт на непредставяне на изисканата счетоводна документация на дружеството – основание по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, при отказа на счетоводната кантора да осигури достъп на ревизиращия екип до офиса си, в който се твърди да са били съхранявани документите, при липса на предоставена възможност от дружеството жалбоподател за осигуряване на друго подходящо място, включително и на заявено искане изисканите документи да бъдат приети по опис на място в офис на ТД на НАП – С., при липса на доказателства, установяващи

твърдените затруднения при електронното изпращане на документи, както и при неизползването на предвидените възможности в ДОПК за удължаване на срока за представяне на изисканите документи, по реда на чл. 25 от ДОПК, и/или за спиране на ревизионното производство, по реда на чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК (редакция ДВ, бр. 64/2019 г. в сила от 13.08.2019 г. актуална към момента провеждане на ревизионното производство), за да се избегнат затрудненията, създадени поради действащи ограничителни мерки, въведени периодично заради пандемията, настоящият съдебен състав счита за доказано наличието и на основанието по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, на което са се позовали органите по приходите.

Изводът на експерта в приетата Съдебно счетоводна експертиза, че ревизираното дружество е водило счетоводство при документална обосновааност на стопанските операции и спазване на счетоводните принципи, регламентирани в Закона за счетоводството и в съответствие на Националните счетоводни стандарти кореспондира с констатациите относно отразените данни в предоставените за целите на експертната хронологични регистри на сметки 411 „Клиенти“, 4532 „Начислен ДДС продажби“, 703 „Приходи от продажби на услуги“, 501 „Каса в лева“.

Представените от жалбоподателя обаче в хода на ревизионното производство се ограничават до първични счетоводни документи – заверени копия на 48 бр. фактури и приложенията към тях фискални бонове за доставки на услуги, по които „БРАДЛИ БГ“ ЕООД е получател и които законосъобразно са приети от органите по приходите за недостатъчни, за да обосноват извод за документална обосновааност на счетоводни отразявания, доколкото в приобщените документи от предходно извършени проверки на дружеството е представена единствено 1 Оборотна ведомост за 2018 г.

Не може да бъде споделена тезата на жалбоподателя, че отказът на органите по приходите да признаят правото на приспадане на данъчен кредит на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД по представените 48 бр. заверени копия на фактури, издадени от доставчиците „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОРВИЛ“ ЕООД, „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД и „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД противоречи на изискванията на материално правни разпоредби и на съдебната практика на СЕС и на Върховния административен съд.

За да е налице право на приспадане на данъчен кредит за получател по доставка следва да са изпълнени условията по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и да не са налице ограниченията, визирани в чл. 70 от ЗДДС.

Въпреки, че е необходимо и задължително условие, съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, наличието на първичен счетоводен документ, съдържащ изискуемите реквизити по чл. 114, ал. 1 от ЗДДС, не е достатъчно, за да обоснове правото на данъчен кредит. Необходимо е да се установи и реалността на доставките, чието основание, според отразеното в процесните 48 бр. фактури, отговаря на изискванията на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС по отношение на всички издадени от „ОРВИЛ“ ЕООД, „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД, „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД и „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, доставка на услуга е всяко извършване на услуга, а нормата на чл. 24, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС, дефинира доставката на услуга като - всяка сделка, която не представлява доставка на стоки.

Облагаема с данък добавена стойност, според чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, е тази доставка на стоки или услуги, която е извършена от данъчно задължено лице и е с място на изпълнение на територията на страната. Данъчното събитие, което предпоставя задължението на регистрираното лице да начисли данъка, съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от

ЗДДС, възниква на датата, на която е извършена услугата. Едновременно с изискуемостта на данъка възниква и правото на приспадането му, съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Според дефиницията, в разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, „данъчен кредит“ е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по ЗДДС за получени стоки или услуги по облагаеми доставки. В нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е предвидено допълнително изискване – доставените или предстоящи за доставяне стоки или услуги да са ползвани за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки.

Практиката на СЕС е константна относно приложението на основния принцип на въведената в законодателството на Съюза обща система на ДДС - правото на данъчно задължените лица да приспаднат дължимия или платения ДДС за закупени стоки или получени услуги (т. 28, Решение от 25.10.2001 г. по дело C-78/2000 г.; т. 14, Решение от 10.07.2008 г. по дело C-25/2007 г.; т. 37, Решение от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/2011 г и C-142/2011; т. 42, Решение от 28.07.2011 г. по дело C-274/2010 г.). В т. 24 на Решение от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 е посочено, че „...предвиденото в чл. 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. По конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен от получени доставки.“ като именно този режим е гарант на принципа на неутралитет „...по отношение на данъчната тежест върху всички икономически дейности независимо от техните цели и резултати, при условие, че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС.“

Последователно в съдебната практика на Върховния административен съд е застъпено разбирането, че фактурата установява „...възникнали облигационни правоотношения между страните по доставката, но не е доказателство за извършване на самата доставка, освен ако в нея не е конкретизирана до степен, че да може да се установи и реалното ѝ изпълнение.“ (Р. 4984 от 03.04.2019 г. по адм. д. 13956/18 г. на Първо отделение на ВАС). Нито една от процесните 48 бр. фактури, по които е отказано правото на данъчен кредит, поради липса на основанията по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, не съдържа подобна конкретика за доставките на услуги „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, така че да позволи при липса на други документи да се направи различен от приетия от органите по приходите извод относно реалността на доставките на услуги.

Непредставянето на други счетоводни документи, а и на договори, споразумения, приемо – предавателни протоколи между страните по облигационното правоотношение не само от ревизираното лице „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, но и от доставчиците при извършените насрещни проверки, факт категорично установен и от експерта, изготвил ССЧЕ, който заяви, че не са му били представени такива документи при изготвяне на експертизата (л. 385), не дават основание за различен от извода на органите по приходите в оспорения РА, че документираните доставки на услуги с издадените фактури и фискални бонове, по които е отказано правото на данъчен кредит, са недостатъчни, за да установят реалното им осъществяване.

В този аспект, в констатациите на РД е посочено, че и четирите дружества доставчици на услуги са били deregистрирани по ЗДДС непосредствено след последния данъчен период, за който са издадени фактурите на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД

- „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС само за периода, през който

са издадени процесните 32 бр. фактури - регистриран е на 26.02.2018 г. и е deregистриран на 15.10.2018 г. (стр. 6 от РА, л. 53 от делото)

- „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС на 11.12.2019 г. (стр. 6 от РА, л. 53 от делото) - отчетените 8 бр. фактури са издадени през данъчни периоди м. октомври 2019 г. и м. ноември 2019 г.

- „ОРВИЛ“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС на 20.04.2018 г. (стр. 7 от РА, л. 54 от делото) – отчетената фактура № 189 е от 12.04.2018 г.

- „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС на 27.06.2019 г. (стр. 7 от РА, л. 54 от делото) - отчетените 7 бр. фактури са издадени през данъчни периоди м. март 2019 г. и м. април 2019 г.

На анализ са подложени и данните за подавани декларации образец № 1 и образец № 6 за наети по трудови договори лица от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за процесния период с оглед на установените несъответствия между посочените длъжности в декларациите – „продавач консултант“ и предмета на доставките на услуги, отразен в част от издадените фактури - „мениджмънт и управление на бранд“, „мениджмънт“, „услуга“, както и установените несъответствия между предмета на доставките, отразен в представените от ревизираното лице копия на 14 бр. фактури и отразения в отчетените в дневника за продажби на „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за данъчен период м. октомври 2018 г. - „продажби“ за всички издадени през този данъчен период 14 бр. фактури на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД.

По отношение на другите доставчици на услуги в констатациите от РД е посочено, че в информационните масиви на НАП няма отразени данни за подавани декларации за нает по трудови правоотношения персонал в периодите, в които са издадени процесните фактури за доставки (стр. 12 РД – л. 119).

Без реално извършени услуги по чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 от ЗДДС не настъпва, а съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъкът не става изискуем по чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, без което, не може да възникне и правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит не може да бъде упражнено и при липса на първичен счетоводен документ, съгласно разпоредбата на чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

В Решение на СЕС от 06.12.2012 г. по дело С-285/11 е прието, че националната юрисдикция проверява дали правото на приспадане на данъчен кредит не е изключено поради обективни данни, които сочат, че данъчно задълженото лице, получило стоките или услугите, е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която го обосновава, е част от данъчна измама. Ако реалността на доставките не се докаже в процеса, правото на приспадане на данъчен кредит не може да се счита възникнало, фактическото му упражняване като ненадлежно не подлежи на зачитане, независимо от добросъвестността на данъчно задълженото лице – получател на стоките или услугите по фактура.

Няма никакво съмнение, че правото на приспадане на данъчен кредит може да бъде упражнено само по отношение на дължими данъци. В решенията на СЕС по обединено дело С-80/2011 г. и С-142/2011 г., а и по делата С-285/11 г., С – 324/11г., С-18/13 г. неизменно се приема, че упражняването на правото на данъчен кредит е свързано със задължението на получателя по доставката да установи всички положителни факти, за да докаже реалността й, въпреки че от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. В Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г. е прието, че

„правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка.“

Приведено към конкретиката на настоящия казус, дружеството жалбоподател „БРАДЛИ БГ“ ЕООД като данъчно задължено лице, което се позовава на правото на приспадане, за да установи реалността на доставените му услуги е представило както по време на ревизионното производство, така и в съдебната фаза на процеса единствено заверени копия от фактури, към които са приложени фискални бонове, издадени от доставчиците му през ревизираните данъчни периоди. Преобладаващата част от така издадените първични счетоводни документи, макар формално да отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС, не съдържат достатъчно информация, за да може единствено въз основа на нея да се приеме за установено реалното осъществяване на доставките и спазването на изискванията на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС.

Според константната практика на ВАС за реалността на доставките на услуги могат да бъдат ангажирани условно две групи доказателства – установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката – материално - техническа и кадрова обезпеченост на доставчика и/или установяващи потенциалната възможност за реализиране на доставката – протоколи за приемане на извършената работа, доказателства за осчетоводяване и начин на остойностяване и др. или иначе казано – документи, удостоверяващи надлежно резултата от извършените услуги при получателя, от когото следва да се представят доказателства за полученото. Ревизираното лице е задължено да докаже реалното получаване на услугите предмет на процесните доставки, включително и изпълнението им от конкретните доставчици – издатели на фактурите, с които са документирани, иначе казано на всички правопораждащи претендираното право на приспадане на данъчен кредит положителни факти. Липсата на доказателства, удостоверяващи фактурираните дейности, при установената въз основа на данните в информационните масиви на НАП материална, техническа и кадрова необезпеченост на доставчиците, необорена и в настоящото производство, обосновават извода за недоказано реално извършване на документираните доставки на услуги с процесните 48 бр. фактури, издадени от „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОРВИЛ“ ЕООД, „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД и „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД. В този смисъл, не може да бъде кредитирано с доверие становището на експерта, изготвил Съдебно счетоводната експертиза, че за реалността на извършените услуги не е било необходимо създаване на съпътстващи документи.

Разпоредбата на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е императивна и не предвижда възможност за упражняване на право на данъчен кредит за неправомерно начислен данък. Практиката на СЕС е последователна в разбирането, че нарушаването на формалните изисквания от данъчно задължените лица възпрепятства доказването по сигурен начин на изпълнението на материално правните изисквания, ако според обективни факти се установи, че данъчно задълженото лице е участвало или е било длъжно да знае, че участва в данъчна измама. В тази хипотеза, според СЕС лицето няма основания да се позовава на принципа на данъчния неутралитет.

В конкретния казус, обосновано въз основа на анализа на всички относими факти, установени в хода на ревизионното производство и въз основа на констатациите от извършените насрещни проверки и на четирите дружества – доставчици на услуги,

органите по приходите са приели, че фактурираните от тях доставки на услуги на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД не са осъществени реално. По изложените съображения, съдът счита, че не е налице твърдяната материална незаконосъобразност на отказа да се признае правото на данъчен кредит в размера на начисления ДДС в издадените 48 бр. данъчни фактури за данъчни периоди – м. април 2018 г. – м. април 2019 г., м. октомври 2019 г. и м. ноември 2019 г. Неоснователни са и възраженията в жалбата за проявена недобросъвестност от органите по приходите при оценката на информацията, съдържаща се в представените документи от ревизираното дружество. Представянето на частни диспозитивни документи, от които дружеството жалбоподател черпи благоприятни за себе си правни последици не ги прави годно да установят действителността на извършените услуги доказателство. Изискванията за представяне на доказателства в подкрепа на твърденията, че документираните доставки на стоки или услуги са пряко свързани с осъществяваната търговска дейност и е било възможно реализирането им не надвишават възприетият в задължителната съдебна практика стандарт на доказване, за да се приемат за основателни твърденията за необективност и непропорционалност при провеждане на ревизионното производство. Изводите в приетата и неоспорена от страните Съдебно счетоводна експертиза относно счетоводното отразяване на издадените първични счетоводни документи, не представлява годно доказателство, за да установи реалността на доставките, които са документираны с тях.

Що се отнася до отказаното право на приспадане на данъчен кредит по останалите 711 бр. фактури за доставки, отразени в дневниците за покупки на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, описани на стр. 20 – стр. 32 от РД (л. 127 – л. 140) с общ размер на начисления по тях ДДС - 93 694,31 лева, поради непредставяне на оригинали на първичните счетоводни документи или на заверени от издателя им екземпляри с подпис и печат, които се съхраняват в счетоводството на ревизираното дружество (т. 3.2 РА – стр. 21 – стр. 52, л. 68 – л. 99), съдът е на становище, че доколкото това е единственото основание, на което са се позовали органите по приходите, без да са изследвали реалността на документираните доставки, след представянето на заверени копия на първичните счетоводни документи към депозираната жалба до съда, са налице основания за отмяна на оспорения РА в тази му част, доколкото въвеждането на нови фактически и правни основания за определяне на данъчните задължения на дружеството жалбоподател би влошило недопустимо положението на оспорващия.

Извършената корекция на данъчната основа за облагане с ДДС за част от ревизираните данъчни периоди – м. април 2018 г., м. септември 2018 г., м. октомври 2018 г., м. декември 2018 г., м. януари 2019 г., м. април 2019 г., м. юли 2019 г., м. август 2019 г., м. октомври 2019 г. и м. ноември 2019 г. поради неотчетени продажби, установени при съпоставяне на данните от Z отчетите от ЕКАФП и данните в отчетните регистри и СД по ЗДДС, отразени в таблицата на стр. 18 – стр. 19 РА (л. 65 – л. 66), е съобразена с определената данъчна основа за облагане по чл. 122 от ДОПК като са отчетени извършените корекции през следващите данъчни периоди.

Различията в констатациите, отразени в заключението на Съдебно счетоводната експертиза – стр. 9 – 10 (л. 375 – л. 376) и в оспорения РА относно установените разлики между отчетения с ЕКАФП оборот и декларирания в СД по ЗДДС са резултат на несъобразяване на експерта с приложената информация в РД – стр. 2 – стр. 3 (л. 109 – л. 110) относно данните за въвеждане в експлоатация на регистрирани от ревизираното дружество ЕКАФП и последващата им дерегистрация. Според тази информация,

ЕКАФП с № на ФУ – DT539642 и № на ФУ - ED297892 са въведени в експлоатация съответно на 11.09.2018 г. и на 20.12.2018 г. и са deregистрирани на 21.03.2019 г. и на 22.03.2019 г. В експертното заключение – стр. 9 и стр. 10 са отчитани и сравнявани от експерта данни от ФУ с нерегистрирани № в информационните масиви на НАП - ZK119878p, DT539642p, ED297892p, ZK119880p – за данъчни периоди м. април 2019 г. – м. ноември 2019 г. Изложеното дава основание на съдебния състав да не кредитира тази част на експертното заключение като годно доказателство, което да обори фактическите констатации от извършената ревизия.

Не са оборени и констатациите за несъответствие на декларирания в СД по ЗДДС начислен ДДС за данъчни периоди м. май 2019 г., м. юни 2019 г., м. юли 2019 г. и м. септември 2019 г. и данъчните основи за доставките с право на пълен данъчен кредит за тези периоди (*стр. 18 РА, л. 65*). Нещо повече, идентични са и констатациите на Съдебно счетоводната експертиза.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че единствено в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, предвид представените с жалбата до съда заверени копия на първичните счетоводни документи, оспореният РА следва да бъде отменен. В останалата част възраженията в жалбата като неоснователни и недоказани следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора основателно е направеното искане от процесуалния представител на ответната страна, на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК, в тежест на дружеството жалбоподател да останат направените разноски по делото за заплащане на държавна такса и възнаграждението на експерта, изготвил Съдебно счетоводната експертиза.

По делото не са представени доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя, а такова не се и претендира. На пълномощника на ответника следва да бъде определено възнаграждение съответно на отхвърлената част на жалбата, при условията на чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията от ДВ, бр. 68/31.07.2020 г., актуална към момента на депозиране на жалбата по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, а именно в размер на 4 300 (*четири хиляди и триста*) лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 1, депозирана от управителя Л. И. М., Ревизионен акт № Р-22221020003383-091-001 от 12.04.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. – Ф. Й. – орган, възложил ревизията и Т. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1196 от 09.08.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. в частта, с която на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 93 694,31 лева ведно с дължимите лихви, по отразени в справките декларации по ЗДДС и дневниците за покупки за данъчни периоди 01.04.2018 г. - 30.11.2019 г. общо 711 бр. фактури, издадени от всички

останали доставчици с изключение на „БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ОРВИЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], депозирана от управителя Л. И. М. срещу Ревизионен акт № Р-22221020003383-091-001 от 12.04.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. – Ф. Й. – орган, възложил ревизията и Т. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1196 от 09.08.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. **в частта, с която:**

1) е отказано право на приспадане на данъчен кредит с общ размер от 70 282,70 лева, ведно с дължимите лихви, поради липса на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 9, ал. 1 от ЗДДС по издадени 48 бр. фактури от доставчиците

„БРАДЛИ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за данъчни периоди м. май 2018 г. – м. януари 2019 г. (32 бр. фактури, с начислен ДДС в размер на 45 216 лева),

„ОРВИЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за данъчен период м. април 2018 г. по фактура № 00000000189 от 12.04.2018 г. с начислен ДДС 5 440 лева,

„ТИНАКОМЕРЦ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за данъчни периоди м. октомври 2019 г. – м. ноември 2019 г. (8 бр. фактури, с начислен ДДС в размер на 10 260 лева),

и „ШЕРИ ПЕТРОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за данъчни периоди м. март 2019 г. – м. април 2019 г. (7 бр. фактури, с начислен ДДС в размер на 9 366,70 лева),

2) е начислен ДДС с общ размер 30 490,81 лева, ведно със съответните лихви за забава, след извършена корекция на данъчната основа за облагане, по реда на чл. 122 от ДОПК, за данъчни периоди 01.04.2018 г. - 30.11.2019 г. поради:

2.1 неотчетени приходи - продажби с общ размер на данъчната основа 74 454, 35 лева за данъчни периоди м. април 2018 г., м. септември 2018 г., м. октомври 2018 г., м. декември 2018 г., м. януари 2019 г., м. април 2019 г., м. юли 2019 г., м. август 2019 г., м. октомври 2019 г. и м. ноември 2019 г. – допълнително е начислен ДДС с общ размер 14 890,87 лева

2.2. декларирани и отчетени облагаеми продажби с по-ниска от нормативно установената данъчна ставка за данъчни периоди м. май 2019 г. – м. юли 2019 г. – допълнително начислен ДДС с общ размер от 15 599,94 лева.

ОСЪЖДА „БРАДЛИ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Л. И. М. да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 4 300 (четири хиляди и триста) лева юрисконсултско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК, искането на „БРАДЛИ БГ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Л. И. М. за присъждане на направените разноси по делото с общ размер от 950 лева, от които 50 лева - държавна такса за образуване на съдебното производство и 900 лева - възнаграждение на експерта, изготвил съдебно счетоводната експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

